

Udlaan til Haandværkere og mindre industridrivende.

Finansaar.	Udlaante Beløb.	Uvisse Debitorer		Tab		Omkostninger.
		Kapital.	Rente.	Kapital.	Rente.	
1905—06	I Henhold til Finanslov	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
	Kr.					
	for 1905—06					
	39,926					
1906—07	- 1906—07					
	4,835					
1907—08	- 1907—08					3. 61
	41,336					
1908—09	- 1908—09			286. 64	14. 58	15.
	44,588					
1909—10	- 1909—10					
	55,698					
1910—11	- 1910—11	1,246. 55	66. 55		31. 09	234. 77
	95,745					
	282,128	1,246. 55	66. 55	286. 64	45. 67	253. 38

Samlet Kapitaltab (Fiskerilaan).

	Kr. Ø.
Uvisse Debitorer	98,741. 96
Afskrevet Tab	18,940. 91
Omkostninger	19,035. 31
	136,718. 18

Samlet Kapitaltab (Industrilaan).

	Kr. Ø.
Uvisse Debitorer	1,246. 55
Afskrevet Tab	286. 64
Omkostninger	253. 38
	1,786. 57

De store Udgifter til Omkostninger i Finansaaret 1910—11 vedrørende Fiskerilaanene hidrøre fra, at Tabene i dette Aar have udgjort et saa betydeligt Beløb. Af det samlede Tab 96,940 Kr. 61 Ø. hidrører et Beløb af 44,351 Kr. 97 Ø. fra Udlaanene i Fiskekuttere, bestemte til Brug ved Fiskeri under Island (Finanslov 1908—09, § 27 III. b. 3.), hvis Realisation har medført Omkostninger til Beløb 5,497 Kr. 19 Ø. Den resterende Del af Omkostningerne 8,812 Kr. 15 Ø. hidrører fra Realisationen af 19 andre Fiskefartøjer. I Anledning af disse betydelige Tab tilskrev Finansministeriet under 10. November 1910 Landbrugsministeriet, at man formentlig, at det burde tages under Overvejelse, hvad der kunde gøres for at sikre Stats-Laanefonden mod saadanne Tab i Fremtiden, idet man fremhævede, at de store Tab utvivlsomt hovedsagelig hidrørte fra, at de tilstaaede Laan vare for store i Forhold til Panternes Værdi, hvilket hidrørte dels fra, at den i de nævnte Love satte Grænse for Laanenes Størrelse var for høj, dels fra, at Panterne vare vurderede over deres virkelige Værdi. Man udtalte, at naar Lovene af 22. April 1904 og 30. April 1909 bestemte, at Laanene for nye Fartøjers Vedkommende ikke maa overstige $\frac{2}{3}$ og for ældre Fartøjers Vedkommende ikke Halvdelen af Værdien, kunde denne Grænse ikkun ændres gennem en Forandring af sidstnævnte Lov, men man tilføjede, at da de nævnte Grænser betegnede Maksimum for de Laan, der kunde ydes, vilde der formentlig intet være til Hinder for at gøre Laanene mindre.

Herpaa svarede Landbrugsministeriet i Skrivelse af 19. Januar d. A.; bemeldte Ministerium gav i det hele Finansministeriet Ret i dets Betragtninger og udtalte bl. a.: „Saaledes som Loven af 1909 er affattet, er der formentlig intet andet at gøre end at yde mindre Laan end hidtil og at vise særlig Forsigtighed ved Ydelse af Laan til Anskaffelse af ældre Fartøjer. Man er i saa Henseende sindet som Regel ved fremtidige Laan til Anskaffelse af nye Fartøjer ikkun at tilstaa Laan, svarende til ca. 50 pCt. af en af Fiskeriinspektøren godkendt Værdi af Fartøjet, og ved Laan til Anskaffelse af ældre Fartøjer at holde Laanet under 50 pCt. af Værdien, alt efter Fartøjets Alder og Beskaffenhed. Til Anskaffelse af Fartøjer, der ere fra 12 til 15 Aar gamle, vil der som Regel kun blive ydet Laan, naar Fartøjet og eventuelt Motoren underkastes et gennemgribende Hovedeftersyn og i øvrigt i enhver Henseende skønnes at være tidssvarende, og til Anskaffelse af Fartøjer, der have en Alder af henimod 20 Aar eller derover, vil der overhovedet ikke blive ydet Laan.“